

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/144/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912204229
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5912204229.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v spore žalobcu: U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, F. - U., právne zastúpený: LŐWY & LŐWY s.r.o., so sídlom Slowackého 56, Bratislava-Ružinov, IČO: 47 236 230, proti žalovanej: E. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, právne zastúpená: ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS s. r. o., so sídlom M. Pišúta 936/16, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 6C/36/2012-408 zo 14. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým vydaným v súdnej veci) okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neúčinnosti darovacej zmluvy voči jeho osobe uzatvorenej medzi C. T. a Y. T., rod. N. ako darcami a E. N. ako obdarovanou, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Ružomberok 04.01.2012 pod č. V 2271/11 a predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. N., obec N. (výrok I.). Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím (výrok II.).

2. Vychádzajúc zo zákonného ustanovenia § 42a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého jednou zo základných podmienok, na základe ktorej sa možno domáhať neúčinnosti právnych úkonov je, že žalobca ako veriteľ, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku sa okresný súd zameril na skúmanie uvedenej podmienky. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že na strane žalobcu neexistuje pohľadávka, ktorej uspokojenie by napadnutou darovacou zmluvou bolo zmarené. Žalobca v konaní tvrdil, že má súdnym rozhodnutím priznanú peňažnú pohľadávku vo výške 17.600 eur voči C. T., ktorý uzatvorením darovacej zmluvy so žalovanou zmaril možnosť jej uspokojenia. Priznanie uvedenej pohľadávky právoplatným súdnym rozhodnutím vydaným Okresným súdom Ružomberok v konaní sp. zn. 7C/52/2012 mal okresný súd preukázané. Žalovaná v rámci obrany voči uplatnenému nároku namietala zánik predmetnej pohľadávky započítaním. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Ružomberok bolo rozhodnuté v konaní vedenom pod sp. zn. 8Cb/15/2015 o povinnosti žalobcu, ktorý tu vystupoval ako žalovaný, zaplatiť spoločnosti Helios, s.r.o. ako žalobcovi sumu 43.430 eur s príslušenstvom. Uvedenú pohľadávku spoločnosť Helios, s.r.o. zmluvou o postúpení pohľadávky previedla na C. T., ktorý sa stal veriteľom žalobcu. C. T. jednostranným právnym úkonom realizoval započítanie takto mu postúpenej pohľadávky voči pohľadávke žalobcu. Okresný súd mal preukázané, že v súlade s ust. § 580 Občianskeho zákonníka došlo zo strany C. T. voči žalobcovi listom z 13.10.2016, ktorý mu bol doručený 20.10.2016 k započítaniu

na neho postúpenej pohľadávky s pohľadávkou, ktorú mal žalobca voči jeho osobe . Na základe uvedeného tak ustálil, že žalobca už nemá žiadnu vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi C. T., preto nie je ani aktívne legitimovaný, aby sa domáhal neúčinnosti právneho úkonu darovacej zmluvy, ktorou C. T. previedol s manželkou nehnuteľnosti na žalovanú. Nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, že k zániku pohľadávky započítaním nedošlo z dôvodu, že pohľadávka C. T. voči jeho osobe bola v súdnom konaní uplatňovaná neoprávnené. Róbert Prúcha ako jediný konateľ a spoločník spoločnosti Helios, s.r.o. si pohľadávku voči jeho osobe v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 8Cb 15/2015 uplatnil duplicitne a vydanie rozsudku dosiahol „procesným úskokom“, keď v konaní úmyselne zamlčal, že uplatňovaný nárok bol zaplatený. K týmto tvrdeniam žalobcu okresný súd uviedol, že v zmysle § 226 CSP právoplatnosť rozsudku spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. V prípade konania vedeného pod sp. zn. 8Cb 15/2015 bol vydaný rozsudok, ktorý podľa doložky právoplatnosti a vykonateľnosti nadobudol právoplatnosť 18.07.2015. Preto ak pohľadávka spoločnosti Helios, s.r.o. bola voči žalobcovi priznáva právoplatným rozhodnutím súdu, súd sa už viac s touto otázkou zaoberať nemôže a nemôžu ju prejednávať znova ani ako otázku predbežnú vo vzťahu k uplatnenému nároku na vyslovenie právnej neúčinnosti darovacej zmluvy. Navyiac uviedol, že je žiaduce, aby súd v zásade vychádzal z rozhodnutia iných súdov, resp. iných kompetentných orgánov vzhľadom na požiadavku, aby orgány verejnej moci rozhodovali v rovnakých otázkach zásadne rovnako a len v odôvodnených prípadoch pristúpili k ich korekcii. Z tohto dôvodu sa už nezaoberal správnosťou výroku vo veci samej, resp. otázkami doručovania rozsudku vydaného v tejto veci žalobcovi a vyznačením doložky právoplatnosti. Uviedol, že táto vec by mohla byť predmetom prieskumu o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku, k čomu však nedošlo. Ďalej uviedol, že rozhodnutia exekučných súdov k otázke zániku pohľadávky žalobcu voči C. T. nemajú zásadný význam hoci aj v tomto prípade exekučné súdy rovnakú prejudiciálnu otázku posudzovali a vyhodnotili rovnako ako v súdenom spore okresný súd, čo vyplynulo z odôvodnení ich rozhodnutí. Na zdôraznenie zachovania princípu právnej istoty v zmysle čl. 2 CSP uviedol, že právne posúdenie totožnej prejudiciálnej otázky zániku pohľadávky žalobcu voči C. T. na základe tých istých skutkových okolností súdmi v rôznych konaniach by v zásade nemalo byť rozdielne. Pokiaľ žalobca navrhoval dôkazy týkajúce sa skutočnosti (ne)existencie pohľadávky spoločnosti Helios voči jeho osobe, tieto dôkazy nevykonal a považoval ich za nadbytočné, vzhľadom na svoje predchádzajúce právne závery. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, najmä pokiaľ išlo o vyporiadanie sa s jeho námietkami týkajúcimi sa povinnosti prieskumu existencie pohľadávky C. T. voči jeho osobe, platnosti postúpenia pohľadávky. Za zmätočné považoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa v jednej časti poukazovalo na prekážku rozhodutej veci a na druhej strane okresný súd hovoril o svojej povinnosti vychádzať z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia v rozsahu princípu právnej istoty. Ďalej žalobca namietal, že okresný súd nerešpektoval právne závery odvolacieho súdu, ktorým bol jeho predchádzajúci rozsudok vydaný v súdnej veci zrušený. Odvolací súd tu uviedol, že zánik pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi C. T. je prejudiciálnou otázkou, s ktorou sa musí súd zaoberať v rámci vyhodnotenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Bolo preto povinnosťou okresného súdu skúmať zánik pohľadávky, ktorú mal voči C. T., a to či došlo k jej zániku započítaním. V závere odvolania žalobca poukázal na to, že rozsudok Okresného súdu Ružomberok vydaný v konaní 8Cb/15/2015 mu nebol riadne doručený, nakoľko v čase jeho doručovania sa v mieste doručovania nezdržoval, v rozhodnom období bol výlučne na adrese rodinného domu v C. č. XXXX, ktorú skutočnosť mu môže potvrdiť aj bývalá manželka a tieto skutočnosti tvrdil aj preukazoval v konaní pred okresným súdom.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne právny potvrdiť. Uviedla, že okresný súd dostatočným spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie, že žalobca už nemá žiadnu vymáhateľnú pohľadávku, vo vzťahu ku ktorej by bolo dôvodné domáhať sa neúčinnosti darovacej zmluvy. Okresný súd sa dostatočne zaoberal zánikom jeho pohľadávky v dôsledku započítania, náležite a dostatočne vyhodnotil aj platnosť postúpenia pohľadávky a vyhodnotil nedôvodnosť argumentov žalobcu týkajúcich sa priebehu konania vedeného pred Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 8Cb 15/2015. Nepovažoval za pravdivé tvrdenia žalobcu, že v čase doručovania rozsudku vydaného v tomto konaní sa nezdržoval na adrese doručenia. Navyše tieto tvrdenia sú v predmetnom konaní irelevantné, nakoľko konanie vo veci samej o neúčinnosti darovacej zmluvy neslúži

a nemôže slúžiť ako opravný prostriedok žalobcu ohľadom jeho nárokov, ktoré už boli raz priznané v konaní vedenom pod sp. zn. 8Cb 15/2015.

5. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovanej opätovne zotrval na odvolacích námietkach. Uviedol, že ust. § 193 CSP vymedzuje prípady kedy je všeobecný súd viazaný v rámci svojej rozhodovacej činnosti inými súdnymi rozhodnutiami a zo žiadneho tohto ustanovenia nevyplýva viazanosť súdu rozhodnutiami iných všeobecných súdov.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov odvolania v súlade s ust. § 379 a § 380 CSP a v zmysle § 387 ods. 1 CSP ho ako vecne správny potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a následnému právnemu posúdeniu, svoje rozhodnutie odôvodnil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s nimi stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu poukazuje na niektoré ďalšie skutočnosti v zmysle odvolacích námietok žalobcu (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Odvolací súd nepovažoval za dôvodné námietky žalobcu, že okresný súd sa dostatočne nevysporiadal s jeho obranou týkajúcou sa neplatnosti postúpenia pohľadávky priznanej voči jeho osobe spoločnosti Helios v konaní vedenom pod sp. zn. 8Cb 15/2015 a existenciou tejto pohľadávky. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd vysvetlil na základe akých vykonaných dôkazov dospel k záveru, že k postúpeniu pohľadávky došlo, zaoberal sa aj platnosťou tohto postúpenia, vyhodnotil všetky zákonné predpoklady, ktoré musia byť pre platnosť postúpenia pohľadávky vyplývajúce z ust. § 580 Občianskeho zákonníka splnené. Rovnako sa okresný súd zaoberal námietkami žalobcu týkajúcimi neexistencie pohľadávky C. T. voči jeho osobe, ktorou malo dôjsť k započítaniu. Žalobca v odvolacích námietkach poukazuje najmä na skutočnosť, že okresný súd dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu o existencii pohľadávky C. T. voči jeho osobe z dôvodu, že sa nezaoberal jeho tvrdeniami a dôkazmi preukazujúcimi zánik tejto pohľadávky splnením ešte predtým, ako bolo o nej rozhodnuté súdom v konaní sp. zn. 8Cb 15/2015. Okresný súd však správne vychádzal zo záverov, že o existencii pohľadávky, ktorá mala byť zo strany C. T. započítaná bolo rozhodnuté Okresným súdom Ružomberok v konaní pod sp. zn. 8Cb 15/2015.

9. Rozsudok vyslovujúci, že určitý právny vzťah alebo právo existuje, tvorí pre adresátov tohto rozhodnutia označených v ust. § 228 ods. 1 CSP prekážku právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 CSP). Účinky tohto právoplatného rozhodnutia sa vzťahujú na strany konania, v ktorom bolo vydané. Jeho výrok je tiež záväzný pre súdy a iné štátne orgány, a to aj vtedy, ak ako predbežnú otázku posudzujú právny vzťah medzi týmito stranami sporu, resp. ich právnymi predchodcami, ktorý sa vyriešil uvedeným právoplatným súdnym rozhodnutím (porovnaj Števček, Ficová a kol., Občiansky súdny poriadok, komentár, P.2009, str. 425). Z procesného hľadiska sú právoplatné súdne rozhodnutia záväzné ako prejav autoritatívnej vôle súdu pri výkone súdnictva. Žalobca, ktorý bol stranou sporu vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 8Cb 15/2015, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie o jeho povinnosti uhradiť tam priznanú sumu spoločnosti Helios, s.r.o., je týmto rozhodnutím (jeho výrokom) viazaný, a preto sa nemôže v inom súdnom konaní úspešne domáhať určenia, že tento nárok neexistuje, keď už raz bolo o ňom právoplatne rozhodnuté. Pokiaľ ide o iný (nie ten istý) nárok (predmet konania) zásadne platí, že ak v skončenom konaní došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotno-právneho vzťahu, z ktorého sa aj tento (nový) nárok (neidenticky s predmetom skončeného konania) odvodzuje, súd je v tomto ďalšom (novom) konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky (ktorá právoplatným súdnym výrokom sa už vyriešila ako vec sama) týmto vyriešením viazaný (ust. § 230 CSP predstavuje totiž vo vzťahu k ust. § 193 CSP a § 194 CSP osobitnú procesnú úpravu). Súd preto nesmie vychádzať z iného záveru ohľadom existencie, resp. neexistencie vzťahu medzi tými istými stranami sporu, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25. marca 2015 sp. zn. 4Cdo 84/2014).

10. Posúdenie existencie pohľadávky žalobcu ako veriteľa, ktorej uspokojenie malo byť ukrátené z dôvodu uzavretia darovacej zmluvy, ktorej neúčinnosti sa v konaní domáhal bolo predbežnou (prejudiciálnou) otázkou, ktorú si bol povinný okresný súd vyriešiť. Žalovaná sa v konaní bránila tvrdením, že uvedená pohľadávka zanikla započítaním s pohľadávkou C. T. voči žalobcovi. Existenciu pohľadávky, ktorá mala byť takto započítaná, si ako prejudiciálnu otázku rovnako riešil v tomto konaní okresný súd. Keďže však bolo zistené, že išlo o pohľadávku, o existencii ktorej bolo právoplatne rozhodnuté v konaní 8 Cb 15/2015 ako o pohľadávkou, ktorú mal právny predchodca C. T. spoločnosť Helios, s.r.o. voči žalobcovi, správne z tohto rozhodnutia vychádzať. Nie sú dôvodné námietky žalobcu týkajúce sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku v súvislosti s tým, že okresný súd „zamieňa“ pojmy prekážka rozhodnutej veci a prejudiciálna otázka. Okresný súd správne poukázal na to, že vyriešenie započítania bolo prejudiciálnou otázkou, ktorou sa musel zaoberať, avšak časť tejto otázky už bola právoplatne vyriešená súdnym rozhodnutím a z tohto súdneho rozhodnutia bol povinný vzhľadom na vyššie uvedené závery vychádzať.

11. Odvolateľ ďalej namietal, že okresný súd sa nevysporiadal s jeho námietkou týkajúcou sa právoplatnosti rozsudku vydaného v konaní sp. zn. : 8Cb 15/2015 z dôvodu, že tento mu nebol riadne doručený, nakoľko sa na adrese jeho doručenia v čase doručovania nenachádzal. V tomto prípade okresný súd správne poukázal na zistenia v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 5Er/583/2017, v ktorom bolo predmetom exekúcie pohľadávka žalobcu voči C. T. vo výške 17.600 eur. V tomto konaní sa rovnako riešila otázka právoplatnosti rozsudku vydaného v konaní sp. zn. : 8Cb 15/2015 práve z dôvodu vznesenej námietky zániku tejto pohľadávky započítaním C. T. ako povinným v tomto exekučnom konaní. Exekučné súdy pri riešení tejto otázky dospeli k záveru, že uvedené rozhodnutie bolo právoplatné a z toho titulu mohlo dôjsť aj k započítaniu pohľadávky priznanej v tomto konaní rozsudkom, ktorého právoplatnosť žalobca spochybňoval. V tomto prípade sa odvolací súd stotožňuje so záverom okresného súdu, že pri posúdení totožnej prejudiciálnej otázky zániku pohľadávky žalobcu voči C. T. na základe tých istých skutkových okolností v rôznych konaniach by v zásade nemalo byť rozhodnutie rozdielne a okresný súd správne na tieto závery exekučných rozhodnutí prihlíadal.

12. Za nedôvodnú považoval odvolací súd tiež námietku žalobcu, že okresný súd pri rozhodovaní nevychádzal z právnych záverov uznesenia krajského súdu, ktorým predchádzajúce rozhodnutie okresného vydané v prejednávanej veci zrušil. Odvolací súd sa v zrušujúcom uznesení zaoberal nesprávnosťou procesného postupu okresného súdu, ktorý v súdnej veci rozhodol medzitýmnym rozsudkom, právne závery týkajúce sa dôvodnosti samotného uplatneného nároku, ktorými by bol v ďalšom konaní okresný súd viazaný, nevyslovil. Okresný súd sa tak v ďalšom konaní neodklonil od záverov odvolacieho súdu, ktoré boli prezentované v jeho predchádzajúcom zrušujúcom uznesení.

13. Na základe uvedených skutočností krajský súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, žalovanej vznikol voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 C. m. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)